

HISTORIA SZEMPLIŃSKICH

zaktualizowano 16-08-2016

Szemplińscy posługują się herbem Ślepowron. Jest to jeden z najstarszych i najczęściej występujących herbów w Polsce. Wg.¹ Ślepowron jest herbem z dynastii Piastów. Najwcześniejsze wzmianki dotyczące herbu pochodzą z lat 1224 i 1238. Jest to herb z okresu panowania Konrada I Mazowieckiego. W średniowiecznych zapiskach sądowych herb ten pojawia się najwcześniej w roku 1399 pod zawołaniem Bujny albo Ślepowron. Legenda głosi, że herb Ślepowron powstał z połączenia dwóch herbów kiedy to Korwin z Węgier przyjął herb Ślepowron łącząc swój herb z herbem swojej żony herbu Pobóg.

Wg² herbem Ślepowron legitymowały się w Polsce 933 rodziny.

Zgodnie z³ oraz⁴ ród Szemplińskich wywodzi się z Szemplina Wielkiego. Szemplino-Wielkie, Szemplino-Czarne oraz Szemplino-Krzyżewo tworzyło kompleks położony w powiecie przasnyskim w parafii Janowo. Według⁵ w 1827 r. Szemplino Wielkie miało 14 domów w których zamieszkiwało 86 mieszkańców natomiast Szemplino Czarne w tym samym roku miało 7 domów w których zamieszkiwało 49 mieszkańców.

Parafia⁶ pod wezwaniem Świętego Jana Chrzciciela w Janowie powstała prawdopodobnie pod koniec XIV w. z fundacji księcia Janusza I. Kolejną, drewnianą świątynię wybudowano w 1775 r. Kościół ten spłonął w 1826 r. i wtedy też prawdopodobnie zniszczeniu uległy księgi parafialne. W 1840 r. wybudowany został nowy kościół, który został zniszczony w trakcie działań wojennych w 1914 r. W 1916 r. r. ksiądz K. Mrozowicz rozpoczął budowę nowego drewnianego kościoła. W 1932 r. ksiądz Władysław Biały postanowił wybudować w innym miejscu, nowa, murowaną świątynię. Dotychczasowy drewniany kościół został rozebrany i przeniesiony w inne miejsce jako świątynia nowo powstałej parafii w Skierkowie / Krzynowłoga Mała /. Budowę nowej, murowanej, świątyni w Janowie zakończono w 1939 r. W czasie II Wojny Światowej kościół służył Niemcom za magazyn zbożowy. Po zakończeniu wojny ksiądz Tadeusz Szelański wyposażył świątynię którą 16.08.1953 r. konsekrował biskup Tadeusz Paweł Zakrzewski.

Nie wiadomo kiedy dziedzice Szemplina zaczęli używać nazwiska Szempliński; najprawdopodobniej taka jak w innych przypadkach tego typu nastąpiło to w XV albo w XVI wieku. Najstarsza obecnie znana pisana wiadomość odnośnie rodziny Szemplińskich nie pochodzi jednak z Szemplina. Założony około 1499 r. folwark stanowił początkowo wyposażenie wójtów bielskich (ze względu na sąsiedztwo wsi Stanisławowo, zwany był początkowo folwarkiem Stanisławowo). Przed wg⁷ 1614 r. wszedł w jego posiadanie drogą zamiany Maciej Szempliński, od którego odkupił go w 1614 r. Jan Lubmajer. Odtąd aż do 1915 r. założenie nosiło nazwę Lubmajerowizna. Akt kupna Lubmajerowizny z 1614 r. wspominał o dworze, ogrodach, sadzawce i krynicy, położonych w pobliżu traktu wiodącego z Bielska do folwarku Użyki.

Według⁸ szlachectwo Szemplińskich zostało potwierdzone uchwałą sejmową w 1697 r.

¹ http://www.wikipedia.org/wiki/%C5%9Alepowron_%28herb_szlachecki%29

² Tadeusz Gajl - Herbarz polski od średniowiecza do XX wieku, L&L, 2007 r.

³ Andrzej Szempliński - Na szlaku pokoleń - Wydane nakładem autora, Warszawa 1994 r.

⁴ Portal Rodziny Szemplińskich - <http://www.szemplinski.pl>

⁵ Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego - t. XI, str. 896

⁶ http://www.diecezjaplocka.pl/index.php?akcja=spis_wyswietlParafie&p_id55

⁷ Uniwersytet Warszawski, Filia w Białymstoku, Instytut Historii - Studia Podlaskie - Tom X

⁸ Andrzej Szempliński - op.cit.

Według⁹ pierwszym historycznie potwierdzonym Szemplińskim był Aleksander Szempliński "Koziołek". Urodził się ok. 1684 r. najprawdopodobniej w Szemplinie Wielkim. Zmarł 27.11.1744 r. został pochowany w kościele w Janowie. Jego żoną była Marianna z domu Zaborowska.

W tym czasie daje się zauważyć rozprzestrzenianie się Szemplińskich na okoliczne tereny. Zgodnie z¹⁰ w latach 1784 ÷ 1785 poza rodzinnym Szemplinem¹¹ Szemplińscy byli pełnymi bądź częściowymi właścicielami następujących pobliskich majątków: Boruty, Jastrząbki, Kukielki, Leśniewo oraz Smolany. Wszystkie powyższe majątki leżały na terenie parafii Janowiec Kościelny. W tym też czasie wg¹² Szemplińscy występowali w: 1. Szemplin, 2. Klukowo, 3. Chmieleń, 4. Żarnowo, 5. Ciemnowko, 6. Czerwonka, 7. Chodkowo Zagóry, 8. Pszczółki Górne, 9. Grabowo Rzańce, 10. Pajewo, 11. Kołaczków, 12. Worowic.

W II połowie XVIII wieku Szemplińscy wiedli żywot wiejskich posiadaczy; nie figurują w spisach oficerów¹³, nie widać ich w spisach różnego rodzaju urzędników ani nie występują w źródłach kościelnych.

Na tym etapie badań prawdopodobne jest, że Aleksander Szempliński był stryjecznym dziadkiem Kazimierza, wg¹⁴ ojcem jego był Franciszek, a dziadkiem Felicjan. Kazimierz urodził się ok. 1720 ÷ 1730 prawdopodobnie w Szemplinie Wielkim. Po ślubie z Kunegundą Pruską w 30 maja 1762 w kościele parafialnym w Lewiczynie, wyjechał z rodzinnego Szemplina i osiadł w majątku Głowczyn i Głowczynek w powiecie grójeckim i tam /parafia Mogielnicka/ urodzili się Jan oraz Andrzej. Na chrzcie Jana był między innymi obecny Kasztelan sochaczewski Bazyl Walicki, który młodego Kazimierza zabrał ze sobą do Warszawy.

Wg.¹⁵ Kazimierz został mianowany Kasjerem Generalnym Skarbu Koronnego za rządów króla Stanisława Augusta Poniatowskiego, rekomendacje na stanowisko Kasjera Skarbu Koronnego prowincji Mazowieckiej otrzymał w 1768. Jedną z inwestycji był zakup przed 10.05.1770, Dworku na Grzybowie, znajdującego się ówczesnie pod Warszawą, a leżącego pomiędzy ulicami Żelazną i Krochmalną. Dnia 15.07.1780 Kazimierz sprzedał powyższy Dworek Józefowi Wichlińskiemu - Metrykantowi Skarbu Koronnego.

Wg.¹⁶ W 1774 Kazimierz Szempliński sprzedał swój dział w Szemplinie Wielkim i przeniósł się z ziemi ciechanowskiej. Nabył w 1784 r. majątki Ossowiec, Lutobory oraz Zabłocie. Wszystkie trzy powyższe majątki leżały w pobliżu siebie w powiecie rawskim.

Nie są znane stosunki rodzinne pozostałych w Szemplinie, Szemplińskich pod koniec XVIII w. Wg¹⁷ w tym czasie w Szemplinie żyli Wojciech zmarły pomiędzy 27.07.1790 r. a 09.10.1793 r. syn Bartłomieja, a brat Jana. Wojciech z żoną Katarzyną miał synów: Józefa, Szymona, Pawła i Mikołaja. W tym czasie w Szemplinie występują również: Felicjan miał synów Macieja i Franciszka / który z kolei miał synów Kazimierza i Jana/, Roman, Wojciech oraz Andrzej /którego córka Bogumiła około 1796 wyszła za mąż za Jana Zembrzuskiego syna Wojciecha/. Wszyscy oni byli z pewnością ze sobą spokrewnieni nie wiadomo jednak w jakim stopniu. Sprawa ta wymaga przeprowadzenia dalszych szczegółowych badań.

⁹ Portal Rodziny Szemplińskich - op.cit.

¹⁰ Regest diecezjów Franciszka Czaykowskiego czyli właściciele ziemscy w Koronie 1783 - 1784 -Wyd. II, DiG, Warszawa 2006 r.

¹¹ wg. Regestr diecezjów... s. 470 współwłaścicielami Szemplina byli: Szempliński, Majewski, Roman i Wawrowski

¹² Polskie Towarzystwo Genealogiczne - <http://www.genezukacz.genealodzy.pl/>

¹³ Mariusz Machynia i inni - Oficerowie Rzeczypospolitej Obojga Narodów 1777-1794. Spisy - Księgarnia Akademicka, Kraków 2002 - t. 1 i 2

¹⁴ AGAD, Księgi Ziemskie Przasnyskie

¹⁵ Portal Rodziny Szemplińskich - op.cit.

¹⁶ Portal Rodziny Szemplińskich - op.cit.

¹⁷ AGAD, Księgi Ziemskie Przasnyskie

Dwór Ossowiec wraz z częścią zwaną Bogusławski, Kazimierz Szempliński kupił od Rykaczewskiego w 1777 r.¹⁸. Regestr¹⁹ potwierdza fakt posiadania przez Szemplińskiego / Kazimierza / "eks kassyera w.k." majątku Ossowiec / obecna nazwa - Ossowice /.

Wg²⁰ w okresie 1784 ÷ 1785 Lutobory oraz Zabłocie nie były jeszcze własnością Kazimierza Szemplińskiego; nabył je dopiero w 1784 r. Wg²¹ majątek Zabłocie podzielony był w tym czasie na dwie części; właścicielem jednej z nich był Gnoiński a drugiej podkomorzy rawski Wołczyński i od niego Kazimierz Szempliński kupił majątek Zabłocie.

Wg²² majątek Lutobory był w tym czasie własnością podkomorzego woj. rawskiego Skarbką Woyczyńskiego i od niego kupił go Kazimierz Szempliński.

Wg²³ Lutobory były wsią i folwarkiem w powiecie rawskim, gminie Lubania i parafii Biała / obecnie Biała Rawska / położonymi o 14 wiorst od Rawy / Mazowieckiej /. Pod koniec XIX wieku Lutobory liczyły 18 domów w których mieszkało 157 mieszkańców; chłopcy byli właścicielami 202 mórg ziemi na której pracowało 16 gospodarzy natomiast ziemi dworskiej było 485 mórg.

Parafia²⁴ pod wezwaniem Świętego Wojciecha Biskupa i Męczennika w Białej Rawskiej erygowana została w XI wieku.

Obecnie wieś Lutobory należy do parafii Sadkowiec²⁵. W Sadkowicach mieści się erygowana w XVI w. parafia pod wezwaniem Dziesięciu Tysięcy Rycerzy Męczenników. W 1813 r. ufundowany został przez rodziny Lanckorońskich i Zawiszów drewniany kościół. Obecny, trójnawowy, murowany, wykonany w stylu neoromańsko-gotyckim kościół zbudowany został w 1886 r. Konsekrowany był 07.06.1891 r. przez arcybiskupa warszawskiego Wincentego Chrościak Popiela. Kościół ten posiada cztery ołtarze i rokokową ambonę w kształcie łodzi. Parafia Sadkowiec wchodzi obecnie w skład dekanatu Biała Rawska Diecezji Łowickiej.

Wg²⁶ leżące nad rzeką Rokitną Zabłocie było wsią i folwarkiem w powiecie rawskim, gminie Lubania i parafii Biała / obecnie Biała Rawska / położoną o 18 wiorst od Rawy / Mazowieckiej /. W spisach z XVI wieku wieś ta nie występuje. W 1827 r. wieś Zabłocie liczyła 10 domów w których mieszkało 74 mieszkańców. Według wykazu urzędowego z 1880 r. folwark Zabłocie liczył 630 mórg ziemi / z czego 110 mórg ziemi ornej / natomiast wieś Zabłocie liczyła 110 mórg.

Obecnie wieś Zabłocie należy do parafii Lewin²⁷. W Lewinie mieści się erygowana w 1302 r. parafia pod wezwaniem Świętego Stanisława biskupa i męczennika. Na początku XVII wieku parafia posiadała drewniany kościół a przy nim szkołę parafialną. Obecny drewniany kościół ufundowany został w 1800 r. przez "właścicielkę dóbr miejscowych" Marię Piekarską przy współudziale parafian. W 1901 r. parafia została przeniesiona do Sadkowiec ale już 01.10.1928 r. kardynał krakowski Aleksander na nowo erygował parafię w Lewinie. Parafia w Lewinie obecnie wchodzi w skład dekanatu Nowe Miasto nad Pilicą Diecezji Łowickiej.

Zgodnie z²⁸ Kazimierz Szempliński wraz z żoną Kunegundą mieli syna Andrzeja ur. 26.01.1769 r. oraz Jana Nepomucena ur. 16-05-1763.

¹⁸ Elżbieta Sęczys - Szlachta wylegitymowana w Królestwie Polskim w latach 1836 - 1861 - DiG, Warszawa 2007 r., str. 691

¹⁹ Regestr diecezjów... - op.cit.

²⁰ Regestr diecezjów... - op.cit.

²¹ Regestr diecezjów... - op.cit.

²² Regestr diecezjów... - op.cit.

²³ Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego - t.V, s. 489

²⁴ <http://www.diecezja.lowicz.pl/serwis/index.php?id=55&idd=10&sub=rys>

²⁵ <http://www.diecezja.lowicz.pl/serwis/index.php?id=55&idd=105&sub=rys>

²⁶ Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego t.XIV, s. 185

²⁷ <http://www.diecezja.lowicz.pl/serwis/index.php?id=55&idd=53&sub=rys>

²⁸ Portal Rodziny Szemplińskich - op.cit.

Zgodnie z²⁹ Kazimierz Szempliński zmarł w swym majątku w Zabłociu nie wiadomo jednakże kiedy.

Zgodnie z³⁰ Gertruda Szemplińska zmarła 07.02.1818 r. o godz. 16 w Turobowicach. Zgon zgłosili w dniu 08.02.1818 r. o godz. 16 wielmożny Franciszek Morawiecki / ur. ok. 1885 r. / zamieszkały w Sadkowicach i Józef Szempliński / ur. 1795 r. / dziedzic wsi Turobowice. Z powyższego aktu wynika również, że Gertruda Szemplińska urodziła się ok. 1748 r. i w chwili śmierci zamieszkiwała w Turobowicach przy dzieciach. W akcie zgonu nie podano niestety nazwiska panińskiego zmarłej ani nazwiska jej męża.

Zgon zgłosił potomek w prostej linii / najprawdopodobniej / Józef Szempliński. Gdyby to nie była jego babcia zgon zgłosiłby prawdopodobnie ktoś inny.

Postać Gertrudy Szemplińskiej z domu Szczak, interpretujemy następująco. Minakowski³¹ zna Gertrudę z domu Szczak / ur. ok. 1760 r. - zm. w 1818 r. / żonę Jana Szemplińskiego / ur. 1769 r. - zm. ok. 1810 r. / Jan i Gertuda Szemplińscy mieli córkę, Teklę / ur. ok. 1796 r. - zm. ok. 1830 r. / W Warszawie³² 19.05.1816 r. Tekla Szemplińska (lat 20) wyszła za mąż za Piotra Filipa Jakuba Gołembowskiego (lat 32) herbu Poraj / ur. 1784 r. / pułkownika wojska polskiego późniejszego " szefa Biura po Wydziałach byłej Komisji Rządowej Wojny", dziedzica dworu Krąkowa powiat warski "³³ syn Jana Kanty i matki Krystyny Bielawskiej. W 1817 urodził się Hilary Aleksander Władysław, w 1819 urodził się im syn Bolesław Teodoriusz Kwiryn który w 12-11-1844 poślubił Paulinę Szczucką lat 20, zmarł w 1900r, w 1825 urodził się Dominik August Kajetan zm. 1853 nekrolog w Kurierze warszawskim.

Mając na względzie, że Jana i Gertrudy Szemplińskich córka nosiła rzadkie imię Tekla należy przypuszczać, że otrzymała je nie przypadkowo tylko na cześć Tekli Szemplińskiej, żony Andrzeja Szemplińskiego. Wiadomo, że Jan Szempliński był synem Kazimierza Szemplińskiego, a bratem Andrzeja. Fakt zgłoszenia zgonu Gertrudy Szemplińskiej przez Józefa Szemplińskiego tłumaczyć można bądź brakiem męskiego potomka Jana Szemplińskiego bądź też jego nieobecność / np. ze względu na pobieranie nauk w mieście /. W tym wypadku Józef Szempliński byłby najbliższym żyjącym krewnym. W chwili śmierci Gertruda Szemplińska mieszkała z dziećmi. Niczego na ich temat nie wiadomo; nie mogła to być Tekla gdyż w 1818 r. była już po ślubie i mieszkała razem ze swoim mężem w jego majątku, prawdopodobnie Gertruda mieszkała z Józefem i Domicelą, a także być może i z innym ich rodzeństwem.

Minakowski³⁴ stwierdza, że ok. 1800 r. urodziła się Róża Szemplińska / zmarła 17.11.1880 r. w Warszawie³⁵ pochowana na Powązkach. Róża Szemplińska w 1816 wyszła za mąż za Stanisława Herynga herbu Wodanowski ur. ok. 1791 r.³⁶ kapitana II Pułku Ułanów kawalera Krzyża Virtuti Militari. Ten fakt świadczy również o pochodzeniu Róży Szemplińskiej; wyszła za mąż za kolegę z wojska swojego kuzyna. Róża Szemplińska była córką Jana i Gertrudy Szemplińskich. Stanisław i Róża Heryngowie mieli dwie córki: Maryannę ur. 1819 r. oraz Julię ur. w 1821 r. w Przyłuskach / zaślubioną w 1841 r. w Nowym Mieście Karolowi Hurtygowi z Wilna / zmarłą w Warszawie 26-07-1908 pochowana na Powązkach wraz z matką Różą.

²⁹ Portal Rodziny Szemplińskich - op.cit.

³⁰ Gertruda Szemplińska - akt zgonu - ASC Gminy Sadkowice, zesp. 441/0, poz. 9,

³¹ Marek Jerzy Minakowski - Wielka genealogia Minakowskiego / Ci wielcy Polacy to nasza rodzina / - <http://www.wielcy.pl/minakowski?i=156940>

³² Elżbieta Sęczys - Szlachta wylegitymowana..., str. 190

³³ Elżbieta Sęczys - szlachta wylegitymowana... - op.cit.

³⁴ Marek Jerzy Minakowski - op.cit.

³⁵ http://www.nekrologi-baza.pl/nazw/str_h4.html

³⁶ Elżbieta Sęczys - Szlachta wylegitymowana..., str. 225

Zgodnie z³⁷ żoną Andrzeja Szemplińskiego była Tekla z domu Leszczyńska. Jest to informacja pewna potwierdzona przez inne źródła. Ślub miał miejsce 25 października 1795 r. w Świdnie parafia Michałowice. Andrzej Szempliński wraz z rodzicami mieszkał w którymś z nowo zakupionych majątków. W okolicach mieszkała duża grupa Leszczyńskich. Zgodnie z³⁸ w latach 1784 ÷ 1785 w najbliższej okolicy majątków Kazimierza Szemplińskiego w parafii Biała / Raw-ska / Leszczyńscy mieli następujące majątki: Goślinki, Lipie Chude, Ossa oraz Żurawia. Wszystkie te majątki były własnością Franciszka Leszczyńskiego herbu Belina chorążego a następnie, w 1790 r., starosty³⁹ rawskiego. Również Józef Leszczyński był w tym czasie podczaszym rawskim a w 1788 r. posłem ziemi rawskiej na sejm⁴⁰. Z pewnością syn Kasjera Generalnego Królestwa Polskiego był odpowiednią partią dla każdej z panien Leszczyńskich z córką chorążego rawskiego bądź posła na sejm włącznie. Na ślubie w Świdnie - parafia Michałowice, obecny był Ignacy Krasicki ówczesny arcybiskup gnieździński i Prymas Polski. W chwili obecnej wiemy, że Andrzej i Tekla Szemplińscy mieli syna Józefa oraz córkę Annę ur. 17.06.1804 zm. 15.09.1884 pochowana na Powązkach /Anna wyszła za mąż za Szymona Czarnockiego kapitana wojsk Polskich, mieli dzieci: Różę, Józefa, Teofila/. Andrzej Szempliński zmarł 3.03.1802 roku w Lutoborach mając 27 lat, jego żona Tekla wyszła za mąż ponownie w 24.12.1810 w Lutoborach, mając lat 36, za majora wojsk polskich Antoni Onufry Pracki mającego lat 45 .

Józef Wawrzyniec Szempliński urodził się w Lutoborach w 1796 r. Akt zgonu Gertrudy Szemplińskiej określa rok urodzenia Józefa Szemplińskiego na rok 1792 natomiast akt zgonu Józefa Szemplińskiego datę urodzenia Józefa Szemplińskiego podaje w roku 1795. Ta druga data jest z pewnością właściwa, gdyż rodzice wzięli ślub w 1795 i w tymże roku mógł się urodzić Józef. Józef Szempliński wziął udział w kampanii napoleońskiej 1809 r. a więc wynika z tego, że miał wtedy 14 lat.

Jako nastolatek Józef Szempliński wstąpił do wojska. Wg.⁴¹ służbę wojskową rozpoczął w stopniu szeregowca. Kampanie napoleońskie 1809 oraz 1812 r. odbył w VII Pułku Ułanów. Wg.⁴² pułk ten został sformowany w maju 1809 r. przez generała Józefa Zajączka kosztem departamentów Łomżyńskiego i Płockiego jako realizacja odezwy Rady Stanu z dn. 16.04.1807 r. Początkowo pułk nosił nazwę I Pułku Jazdy Galicyjsko Francuskiej i rozkazem z dnia 23.11.1809 r. wszedł w skład I Dywizji pod dowództwem generała Józefa Zajączka a wniej w skład IV Brygady pod dowództwem generała Hauke. W dniu 28.12.1809 r. Pułk został przemianowany na VII Pułk Ułanów. Pułk charakteryzował się stabilnością kadry dowódczej. Przez cały interesujący nas okres / od 26.04.1809 r. do 9.11.1816 r. / jego dowódcą był pułkownik Augustyn Zawadzki. Jego zastępcą / w dniu 9.10.1809 r. przeszedł ze stanowiska szefa szwadronu II Pułku Ułanów do 12.04.1813 r. / był major Antoni Pracki. Szefami szwadronów byli od początku istnienia pułku: Jacek Cieciszewski / 16.05.1809 r. ÷ 20.09.1809 r. /, Jan Sumiński / 9.08.1809 r. ÷ 18.07.1810 r. - przeniesiony do II Pułku Ułanów /, Antoni Załęski / 27.05.1809 r. ÷ 27.01.1813 r. / oraz Józef Konarski / przeniesiony z VI Pułku Ułanów w dn. 9.10.1809 r. ÷ 29.04.1816 r. / 18.01.1813 r. w celu uzupełnienia stanu osobowego nowym szefem szwadronu został Dominik Marciszewski / przeszedł do I Pułku Ułanów w dniu 13.02.1815 r. /. W okresie 20.04.1809 r. ÷ 1.09.1810 r. przez pułk przewinęło się łącznie 1067 wojskowych różnych stopni. W trakcie kampanii 1809 r. VII Pułk Ułanów wziął udział w następujących bitwach z Austriakami: pod Kobylinem / 05.06.1809 r. /, pod Konarami / 07.06.1809 r. / oraz pod Sulejowem / 16.06.1809 r. /. Po zakończeniu kampanii 1809 r. pułk stacjonował w Kaliszu a od połowy

³⁷ Portal Rodziny Szemplińskich - op.cit.

³⁸ Regest diecezjów... - op.cit.

³⁹ Elżbieta Sęczys - Szlachta wylegitymowana..., str. 375

⁴⁰ Elżbieta Sęczys - Szlachta wylegitymowana... - op.cit.

⁴¹ Portal Rodziny Szemplińskich... - op.cit.

⁴² Bronisław Gembarzewski - Wojsko Polskie 1807 - 1814.

sierpnia 1810 r. w Piotrkowie / Trybunalskim /. Wiosną 1811 r. pułk przeniósł się do Warszawy gdzie stacjonował w koszarach mirowskich i przez 6 tygodni ćwiczył współdziałanie z artylerią konną. W drugiej połowie sierpnia 1811 r. pułk przeniósł się pod Radom gdzie do późnej jesieni 1811 r. odbywał wspólne ćwiczenia razem z II Pułkiem Ułanów. Pod koniec 1811 r. w trakcie wspólnych ćwiczeń jazdy pod Kaliszem VII Pułk Ułanów wykazał się gorszym stopniem wyćwiczenia niż inne jednostki za co został przez księcia Józefa Poniatowskiego upokorzony: nakazał on aby zajęcia z musztry VII Pułku Ułanów prowadzone były przez dowódcę V Pułku Strzelców Konnych Rozwadowskiego a ćwiczenia w.w. V Pułku zawsze miały być obserwowane przez całą kadrę oficerską VII Pułku Ułanów. W styczniu 1812 r. VII Pułk Ułanów opuścił Radom i udał się do Mogielnicy gdzie stanął sztab pułku a szwadrony rozlokowały się po okolicach. Na początku kampanii 1812 r. pułk wchodził w skład dywizji generała Roznieckiego wchodzącej w skład Korpusu IV Rezerwy Jazdy pod dowództwem generała dywizji Latour - Maubourga. W dniu 30.06.1812 r. VII Pułk Jazdy wszedł w skład II Brygady w Dywizji generała Kamińskiego która to dywizja wchodziła w skład V Korpusu pod dowództwem księcia Józefa Poniatowskiego. Od 19.08.1812 r. pułk znalazł się w składzie Dywizji pod dowództwem generała Henryka Dąbrowskiego która to Dywizja odłączyła się od reszty wojska i przeniosła się w okolice Bobrujska. W trakcie kampanii 1812 r. VII Pułk Ułanów 10.07.1812 r. walczył pod Mirem oraz brał udział w drobnych potyczkach staczanych przez dywizję generała Dąbrowskiego w okolicach Bobrujska. 20.11.1812 r. pod Kojdanowem dwa szwadrony VII Pułku Ułanów pod dowództwem kapitana Radoszkowskiego bohatercko osłaniały odwrót piechoty a na koniec przekraczając pod ogniem nieprzyjaciela most poniosły dotkliwe straty; zginęła połowa żołnierzy natomiast spośród kadry oficerskiej kapitan Wilczek zginął, Martyszewski został ciężko ranny natomiast Grabowski został wzięty do niewoli. Bagaże pułku wpadły w ręce Rosjan.

W tych wszystkich wydarzeniach brał udział Józef Szempliński stopniowo awansując aby ostatecznie w dniu 5.11.1812 r. otrzymać awans z sierżanta na podporucznika.⁴³ Stan pułku w dniu 14.11.1814 r. był następujący: 1 pułkownik, 2 podpułkowników, 1 major, 5 kapitanów, 5 poruczników, 5 podporuczników, 60 podoficerów oraz 269 żołnierzy; ogółem 348 osób. W trakcie kampanii 1813 r. VII Pułk Ułanów wchodził w skład II Korpusu pod dowództwem generała Henryka Dąbrowskiego; 16.02.1813 r. w Głogowie z niedobitków poszczególnych oddziałów sformował on II i IV Pułk Ułanów. Józef Szempliński prawdopodobnie znalazł się w II Pułku Ułanów.

Józef Szempliński wziął udział zarówno w kampanii 1813 jak i 1814 r.⁴⁴ Wg tego samego źródła 13.02.1815 r. w stopniu podporucznika przydzielony został do II Pułku Ułanów. Prawdopodobnie nie podjął nowej służby i na początku 1815 r., z powodów rodzinnych, wystąpił ze służby wojskowej⁴⁵.

Po wystąpieniu z wojska Józef Szempliński powrócił w rodzinne strony. Mając 20 lat. ożenił się z Katarzyną Domicelą z Szemplińskich lat 19 panna, ślub odbył się w Przyłuskach Wieśnianych w 16.03.1816 r.

Józef i Domicella Szemplińscy mieli siedmioro dzieci: czterech synów i trzy córki⁴⁶. Adam / ur. 1826r. Turobowice, zm. 1845-05-13/, Kazimierz / ur. ok. 1818 r. Turobowice/, Teodozja / ur. 1824 r. Turobowice/, Józefa /ur. 1821-03-09 r. Lutobory/, Zofia / ur. 1837 r. Zabłocie zm.

⁴³ Rozkaz Ministra Wojny Józefa Księcia Poniatowskiego nr 3380 z dnia 5.11.1815 r. - w posiadaniu rodziny Szemplińskich

⁴⁴ Rozkaz Najjasniejszego Aleksandra I Cesarza Wszechrosji Króla Polskiego nr 258 z 1815 r. - w posiadaniu rodziny Szemplińskich

⁴⁵ Rozkaz Najjaśniejszego Aleksandra I... - op.cit.

⁴⁶ Wg Andrzej Tadeusz Tyszka - Nekrologi Kuriera Warszawskiego 1821 - 1939, Warszawa 2001 - t.1, str.420, poz.5017 zmarły Adam Szempliński zostawił " braci i siostry ".

13-03-1894r/, Stanisław /ur. 1815 r. Zabłocie, kawaler zm. 19-05-1894/ oraz Władysław ur. 1840 r. Zabłocie/.

Józef Szempliński był dziedzicem w majątku Lutobory. Nie wiadomo, czy został dziedzicem Lutoborów bezpośrednio po powrocie z wojska czy początkowo był nim jego ojciec Andrzej w każdym razie w 1818 r. był dziedzicem w sąsiednim w stosunku do Lutoborów majątku Turobowice⁴⁷ / zapewne dzierżawionym /.

W latach późniejszych Józef Szempliński był dziedzicem w majątku Lutobory.

W latach 1830 ÷ 1831 wziął udział w Powstaniu Listopadowym. Zgodnie z tradycją rodzinną rodziny Szemplińskich po wybuchu Powstania Listopadowego w 1830 r. Józef Szempliński przepisał majątek Lutobory na swoją żonę Domicellę.

W Powstaniu Listopadowym w stopniu kapitana walczył w II Pułku Mazurów - pułku jazdy polskiej. Wg.⁴⁸ II Pułk Mazurów sformowany został w grudniu 1830 r. W dniu 25.12.1830 r. jego dowódcą został płk Walewski. Pułk, a wraz z nim, kapitan Józef Szempliński walczył przez cały okres trwania Powstania kolejno pod: Grochowem / 25.02.1831 r. /, Pragą, Chrzcianką / 28.03.1831 r. /, Wodyniami, Iganiami / 10.04.1831 r. /, Liwem, Suchą, Ciechanowcem / 19.05.1831 r. /, Tymiankami, Kurkowem, Ostrołką, Raciążem 23.07.1831 r. / i Rypinem. Od 21.09.1831 r. dowódcą II Pułku Mazurów był mjr Józef Necki. W trakcie działań bojowych pułk odznaczony został 21 krzyżami złotymi i 16 srebrnymi. Nie wiadomo czy któreś z tych odznaczeń otrzymał kapitan Józef Szempliński.

Przepisanie majątku nic nie dało; za udział Józefa Szemplińskiego w Powstaniu Listopadowym zgodnie z⁴⁹ w październiku 1831 r. dobra Lutobory na mocy rozkazu feldmarszałka armii czynnej Paskiewicza - Erywańskiego zostały zajęte w sekwestr przez generała Ksawerego Dąbrowskiego.

Resztę życia Józef Szempliński spędził jako dziedzic w majątku w Zabłociu.

Pod koniec życia /1837/ Józef Szempliński zajął się załatwieniem urzędowego potwierdzenia szlachectwa dla swojej rodziny. Wg⁵⁰ Deputacja Szlachecka i Kancelaria Marszałka Szlachty Guberni Warszawskiej potwierdziła mu szlachectwo w 1841 r. Weryfikacja nastąpiła na podstawie m.in. przedłożonego kontraktu kupna przez dziadka Józefa Kazimierza Szemplińskiego majątku Ossowic w guberni Mazowieckiej, oraz metryk ojca Józefa – Andrzeja udowadniających pochodzenie w prostej linii od Kazimierza..

Józef Szempliński zmarł 09.01.1842 r. o godzinie 3 w Warszawie⁵¹ w budynku nr 500 przy ulicy Podwale. Zgon zgłosili wikariuszowi Metropolii Warszawskiej księdzu Stanisławowi Zwolińskiemu w dniu 09.01.1842 r. o godzinie 16 syn Adam Szempliński oraz urzędnik w Urzędzie Muncypalnym Miasta Warszawy Józef Bogusławski. Pogrzeb odbył się w dniu 12.01.1842 r.; wyprowadzenie zwłok odbyło się z Kaplicy Reformatów w Warszawie na Cmentarz Powązkowski⁵².

Żona Józefa, Domicella zmarła 19 września 1863 roku w Nowym Mieście nad Pilicą mając 66 lat.

Ich syn Kazimierz Szempliński urodził się w 1818 r. w Lutoborach. Od urodzenia był głuchoniemy /na podstawie nekrologu/. Nie ożenił się. Był malarzem. Zmarł w 3.12.1851 r. w Szpitalu Św. Rocha w Warszawie. Zgon zgłosili w dniu 31.12.1851 r. o godz. 15 Bartłomiej Pryga oraz Jan Zajac - zamieszkali w Warszawie posługacze w Szpitalu Świętego Rocha.

⁴⁷ Gertruda Szemplińska - akt zgonu... - op.cit.

⁴⁸ Portal Rodziny Szemplińskich... - op.cit.

⁴⁹ Portal Rodziny Szemplińskich... - op.cit.

⁵⁰ Elżbieta Sęczys - Szlachta wylegitymowana... , str. 691

⁵¹ Józef Szempliński - akt zgonu... - op.cit.

⁵² Andrzej Tadeusz Tyszka - Nekrologi... - t.1, str. 321

Zgon został zgłoszony z datą 01.12.1851 r. o godz. 17⁵³. Wg.⁵⁴ Kazimierz Szempliński zmarł 03.12.1851 r. Przeniesienie zwłok z kościoła pod wezwaniem Świętego Krzyża w Warszawie na Cmentarz Powązkowski nastąpiło w dniu 06.12.1851 r. Spośród powyższych 2 dat zgonu Kazimierza Szemplińskiego bardziej prawdopodobna wydaje się ta druga. Bartłomiej Pryga oraz Jan Zając masowo zgłosili ostatniego dnia grudnia wszystkich zmarłych w danym miesiącu w Szpitalu Świętego Rocha - jako nie zainteresowani mogli pomylić się odnośnie daty śmierci jednego ze zmarłych / przed miesiącem /. Trudniej sobie wyobrazić pomyłkę w dacie zgonu dokonaną przez członka rodziny - w dodatku dokonaną zaledwie kilka dni po śmierci zmarłego. Organizacją pogrzebu zajął się " brat / zmarłego / w nieobecności matki i rodzeństwa ". Z powyższego wynika, że w Warszawie przebywał w owym czasie / najprawdopodobniej mieszkał / nieznan nam / Adam już nie żył / brat zmarłego. Być może był to Stanisław bądź Władysław.

Teodozja Szemplińska urodziła się najprawdopodobniej w 1824 r. w Lutoborach. Niczego nie wiemy o jej życiu. Najprawdopodobniej mieszkała w Warszawie. Nie wyszła za mąż. Zmarła 08.02.1857 r. w Warszawie " po długiej i ciężkiej chorobie ". Przeniesienie zwłok z kościoła pod wezwaniem Świętego Krzyża w Warszawie na Cmentarz Powązkowski odbyło się w dniu 10.02.1857 r.⁵⁵

Adam Szempliński urodził się w 1826 r. w Lutoborach. Od najmłodszych lat ciężko chorował. Uczył się w szkołach publicznych w Warszawie, lecz z powodu złego stanu zdrowia żadnej z nich nie ukończył. 14.11.1832 r. rozpoczął aplikację w Biurze Prokuratora Królewskiego przy Trybunale Cywilnym Województwa Mazowieckiego. Pracował tam do 09.07.1835 r. kiedy to, z powodu złego stanu zdrowia, zwolnił się na własną prośbę. Do pracy powrócił po prawie rocznej przerwie; w dniu 04.03.1836 r. rozpoczął aplikację w biurze byłego komisarza obwodu warszawskiego. 01.07.1837 r. otrzymał pracę etatową w Kancelarii j.w.

W 1838 r. na mocy ustawy powołane zostały Urzędy Lekarskie dla poszczególnych guberni / jeden Urząd na dwie Gubernie /. W tym przypadku były to gubernie Mazowiecka i Kaliska. Do kompetencji Urzędu należały: sprawy statystyki i postępu w medycynie, egzaminowanie pomocników aptekarskich i felczerów, ewidencja osób mających prawo praktyki w guberniach, nadzór sanitarno-epidemiologiczny, wydawanie opinii w sprawach kryminalnych, cywilnych i konsystorskich, nadzór nad pracownikami służby zdrowia, lekarzami powiatowymi, obwodowymi i miejskimi. W skład Urzędu wchodził: inspektor / kontrolował zakłady lekarskie i lazarety więzienne /, akuszer, asesor farmaceutyczny i weterynaryjny, 2 członków honorowych. Tak zorganizowana służba zdrowia funkcjonowała do 31.12.1866 r. do czasu wejścia w życie Ustawy o Zarządzie Gubernialnym, która to ustawa wprowadziła w rządach gubernialnych wydziały lekarskie pod zarządem lekarskiego inspektora gubernialnego.

19.03.1838 r. o godz. 9 Adam Szempliński ożenił się z Marianną z domu Wittan. Ślub odbył się w Parafii Pod Wezwaniem Świętego Krzyża w Warszawie. Państwo młodzi najprawdopodobniej znali się z dzieciństwa a mieszkając w Warszawie byli też sąsiadami; Adam Szempliński mieszkał w domu nr 1384 przy ulicy Mazowieckiej, a Marianna Wittan wraz z matką mieszkały w domu nr 1378. Świadcami byli urzędnik Paweł Kubowski / l. 28 / oraz Michał Marojowski / l. 35 /. Ceremonię zaślubin poprzedziło odczytanie tylko jednych zapowiedzi w dniu 24.02.1838 r.⁵⁶

28.12.1838 r. Adam Szempliński objął stanowisko Publicznego Sekretarza Urzędu Lekarskiego Guberni Mazowieckiej i Kaliskiej. W 1840 r. przez 28 dni przebywał na

⁵³ Kazimierz Szempliński - akt zgonu... - op.cit.

⁵⁴ Andrzej Tadeusz Tyszka - Nekrologi... - t.2, str. 346

⁵⁵ Andrzej Tadeusz Tyszka - Nekrologi... - t.3, str. 406

⁵⁶ Adam Szempliński i Marianna Wittan - akt ślubu - ASC Parafii Rzymskokatolickiej Pod Wezwaniem Świętego Krzyża w Warszawie, zesp. 158/0, poz. 46

zwolnieniu lekarskim. 02.04.1841 r. "za gorliwe i pilne wypełnianie obowiązków służby " otrzymał od Głównego Inspektora Służby Zdrowia nagrodę pieniężną w wysokości 60 rubli / decyzja nr 4149/325 / 15.03.1843 r. " za gorliwe odznaczenie się pilnością w służbie " ponownie otrzymał od Głównego Inspektora Służby Zdrowia nagrodę pieniężną w wysokości 60 rubli / decyzja nr 825/40304 /. Adam Szempliński zarabiał rocznie 270 a potem 300 rubli. Przez cały czas zmagał się z chorobą; współpracownicy stale organizowali zbiórki pieniędzy na wspomnienie kolegi z pracy. 24.08.1844 r. skierował do właściwego Inspektora Urzędu Guberni pismo w którym prosił o zmianę / ze względów zdrowotnych / pracy " na pracę w służbach zewnętrznych która nie wymaga pracy siedzącej np. Pomocnika Rewizora dochodów skarbowych w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu ". Nie zdążył otrzymać odpowiedzi. Pod koniec 1844 r. obłożnie zachorował i w 1845 r. w ogóle nie pojawił się w pracy. 20.01.1845 r. otrzymał zasiłek natomiast 27.03.1845 r. otrzymał z Kasy Głównej Rządu Guberni Warszawskiej 70 rubli wsparcia / decyzja nr 1222 / 11781 /. Kariera zawodowa Adama Szemplińskiego opracowana została na podstawie zachowanej teczki personalnej⁵⁷.

Adam i Marianna Szemplińscy mieli 3 dzieci kolejno: córkę Amelię / ur. 1839 r. / , córkę Mariannę / ur. 1841 r. / oraz syna Bolesława / ur. 1844 r. /.

Adam Szempliński zmarł w Warszawie 13.05.1845 r. na " chorobę płucną " na którą chorował przez całe swoje życie. Najprawdopodobniej chodzi o gruźlicę. Po jego śmierci wdowa Maria Szemplińska wystąpiła do władz Guberni o przyznanie jej renty po zmarłym mężu. Spotkała się z odmową ze względu na zbyt krótki staż pracy zmarłego; przyznana jej została wyłącznie jednorazowa zapomoga w wysokości 90 rubli na nią oraz kolejne 90 rubli na dzieci / w sumie 180 rubli /⁵⁸.

Nie mając środków do życia Maria Szemplińska wraz z dziećmi wyjechała do Radomia gdzie zaczęła pracować jako nauczycielka. Nie wiadomo dlaczego wyjechała akurat do Radomia; może tam dostała pracę, a może były jakieś inne przyczyny? Była etatowym nauczycielem w szkole elementarnej w Radomiu. W dniu 03.07.1851 r. o godzinie 8 powtórnie wyszła za mąż za Józefa Kazimierza Mocarskiego. Świadcami byli: Karol Gerald Wyżyci / ur. ok. 1800 r. / Dyrektor Gimnazjum Gubernianego w Radomiu oraz Bonawentura Bekanowski / ur. ok. 1802 r. / profesor w rzeczonym gimnazjum. Ceremonię zaślubin poprzedziło trzykrotne odczytanie zapowiedzi w dniach 08.06.1851 r., 15.06.1851 r. oraz 22.06.1851 r. Pan młody urodził się ok. 1820 r. w Powiecie Wileńskim. Jego ojcem był Stanisław Mocarski natomiast matką nieżyjąca już w chwili zawierania ślubu Józefa z Ciechanowskich. Ukończył gimnazjum w Mińsku. W okresie zawierania związku małżeńskiego był " nauczycielem prywatnym " w Radomiu⁵⁹. Po ślubie małżonkowie najprawdopodobniej pracowali w szkołach radomskich a w okresie 05.1860 ÷ 1862 Józef Mocarski / nic nie wiadomo na temat jego małżonki ale najprawdopodobniej pracowała razem z nim / pracował w szkole powiatowej w Sandomierzu⁶⁰ /. Józef i Maria Mocarscy nie mieli dzieci. Józef Mocarski zmarł⁶¹ 03.07.1863 r. o godz. 4 w Szpitalu Św. Kazimierza w Radomiu. Zgon zgłosili w dniu 05.07.1863 r. o godzinie 9 Mikołaj Zielonka / l. 52 / oraz Józef Radzikowski / l. 50 / posługacze w Szpitalu Św. Kazimierza w Radomiu. Maria Mocarska / z domu Wittan primo voto Szemplińska / żyła jeszcze w 1870 r. w Radomiu⁶². Zmarła najprawdopodobniej niedługo potem.

⁵⁷ AGAD, Urząd Lekarski Guberni Warszawskiej - teczka personalna Adama Szemplińskiego

⁵⁸ AGAD, Urząd Lekarski... - op.cit.

⁵⁹ Józef Kazimierz Mocarski i Maria Szemplińska - akt ślubu - ASC Parafii Rzymskokatolickiej Pod Wezwaniem Świętego Jana w Radomiu, zesp. 156/0, poz. 87

⁶⁰ Adam Massalski - Słownik biograficzny. Nauczyciele szkół średnich rządowych męskich w Królestwie Polskim 1833-1862 - Rytm, Warszawa 2007 r.

⁶¹ Józef Kazimierz Mocarski - akt zgonu - ASC Parafii Rzymskokatolickiej Pod Wezwaniem Świętego Jana w Radomiu, zesp. 156/0, poz. 326

⁶² Bolesław Szempliński i Julia Bystrzyńska - akt ślubu - ASC Parafii Rzymskokatolickiej Pod Wezwaniem

Amelia Szemplińska urodziła się w Warszawie 21.10.1839 r.⁶³ Przed 1851 r. wraz z matką i rodzeństwem wyjechała do Radomia. Nie wiadomo czy wraz z matką w latach 1860 ÷ 1862 przebywała w Sandomierzu. W dniu 09.09.1863 r. w Sandomierzu była matką chrzestną najstarszej córki swojej starszej siostry Marii której na imię dano również Maria. W dniu 09.09.1865 r. o godz. 14 w kościele parafialnym w Radomiu wikariusz Marcin Momontowicz udzielił ślubu⁶⁴ Amelii Szemplińskiej z Franciszkiem Wąsowskim nauczycielem szkoły początkowej w Radomiu. Franciszek Wąsowski urodził się ok. 1840 r. we wsi Sulki. Rodzicami jego był Tomasz Wąsowski i Felicja Zalewska; oboje w 1865 r. jeszcze żyli. Świadcami na ślubie byli Władysław Smaczmiński / l. 29 / urzędnik Rządu Gubernialnego i Marcei Przygodzki / l. 29 / urzędnik Trybunału Radomskiego. Ślub poprzedziły tylko jedne zapowiedzi odczytane w dniu 03.09.1865 r. w kościele parafialnym w Radomiu; od odczytania pozostałych dwóch zapowiedzi decyzją biskupa Diecezji Sandomierskiej nr 1629 z dnia 30.08.1865 r. udzielona została dyspensa. Zgoda na ślub udzielona została również przez dyrektora Szkół Radomskich Naukowej Dyrekcji nr 1069 z 28.08.1865 r. Nie są znane dalsze losy Amelii Wąsowskiej. Na pewno miała co najmniej 1 dziecko - syna Władysława Leona ur. ok. 1866 r. oraz była babcią trojaczków: Marii, Dionizego oraz Sebastiana / ur. 1899 r. / . Mieszkała w okolicach Radomia; nie wiadomo dokładnie gdzie. Razem z mężem żyli jeszcze w 1898 r.⁶⁵

Marianna Aniela Eufemia Szemplińska urodziła się⁶⁶ 13.09.1841 r. o godz. 3 w Warszawie. Fakt urodzenia dziecka zgłosił do ASC Parafii Świętego Krzyża w Warszawie w dniu 21.11.1841 r. o godz. 14 min. 30 ojciec Adam Szempliński zamieszkały w Warszawie przy ulicy Królewskiej w budynku nr 1055 w towarzystwie Ignacego Giedymina / l. 21 / oraz Józefa Appela / l. 23 / zamieszkałych w Warszawie urzędników. Rodzicami chrzestnymi Marianny byli Ignacy Gedymin i Aniela Boska tudzież Józef Appel i Józefa Szemplińska. Nie wiadomo kim była Józefa Szemplińska; być może była kolejną siostrą Adama Szemplińskiego. Po śmierci ojca wraz z matką i rodzeństwem przeniosła się do Radomia. Bardzo prawdopodobnym jest, że w latach 1860 ÷ 1862 wraz z ojczymem / i matką? / przebywała w Sandomierzu i tam poznała swojego przyszłego męża urzędnika Starostwa Sandomierskiego Jana Żardeckiego. Jan Żardecki i Marianna Szemplińska pobrali się⁶⁷ 17.10.1862 r. w kościele parafialnym w Głowaczowie koło Radomia. Jan i Marianna Szemplińscy mieszkali w Sandomierzu. Mieli 6 dzieci. Były to kolejno: Marianna Wanda / 09.09.1863 ÷ 1948 / , Tadeusz Wincenty / 22.01.1866 ÷ 14.04.1869 / , Jan Adam / 07.04.1870 ÷ ? / , Jan / 03.12.1872 ÷ ? / , Józefa Amelia / 03.07.1875 ÷ ok. 1950 / , Kazimierz / 10.12.1879 ÷ 14.08.1944 / . Maria Żardecka zmarła po 1894 r. nie wiadomo kiedy i gdzie / najprawdopodobniej w Radomiu lub w okolicach / .

Bolesław Karol Szempliński urodził się⁶⁸ 04.01.1844 r. w Warszawie. Przed 1851 r. wraz z matką i rodzeństwem przeniósł się do Radomia. W 1863 r. wziął udział w Powstaniu Styczniowym w oddziale Dionizego Czachowskiego⁶⁹. Pracował w Radomiu jako urzędnik w Urzędzie Skarbowym. W dniu 29.02.1870 r. o godzinie 17 w kościele parafialnym w parafii

Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Warszawie, zesp. 1217/0, poz. 53

⁶³ Portal Rodziny Szemplińskich... - op.cit.

⁶⁴ Franciszek Wąsowski i Amelia Szemplińska - akt ślubu - ASC Parafii Rzymskokatolickiej Pod Wezwaniem Świętego Jana w Radomiu, zesp. 156/0, poz. 132

⁶⁵ Władysław Leon Wąsowski i Maria Dziubińska - akt ślubu - ASC Parafii Rzymskokatolickiej Pod Wezwaniem Świętego Jana w Radomiu, zesp. 156/0, poz. 258.

⁶⁶ Marianna Aniela Eufemia Szemplińska - akt urodzenia - ASC Parafii Rzymskokatolickiej Pod Wezwaniem Świętego Krzyża w Warszawie, zesp. 158/0, poz. 772

⁶⁷ Jan Żardecki i Marianna Szemplińska - akt ślubu - ASC Parafii Rzymskokatolickiej Pod Wezwaniem Świętego Jana w Radomiu, zesp. 156/0, poz. 115

⁶⁸ Portal Rodziny Szemplińskich... - op.cit.

⁶⁹ Marek Kamiński - Tadeusz Szempliński - niepublikowane

Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Warszawie Bolesław Szempliński ożenił się⁷⁰ z Julią Albertą Bystrzyńską / ur. ok. 1840 r. w okolicach Włocławka /. Świadcami byli mieszkańcy Warszawy Andrzej Pucikowski / l. 43 / oraz emeryt Franciszek Kuczowski / l. 60 /. Zapowiedzi odczytane zostały w dniach 13.02.1870 r., 20.02.1870 r. oraz 27.02.1870 r. Po ślubie Bolesław i Julia Szemplińscy mieszkali w Radomiu. W Radomiu w dniu 20.08.1871 r. o godzinie 24 urodził⁷¹ im się syn Tadeusz Fabian Janusz. Fakt urodzenia zgłosił w dniu 23.08.1871 r. o godzinie 15 Bolesław Szempliński w towarzystwie Wiktora Szumańskiego szefa Łomżyńskiego Trybunału Obywatelskiego / l. 25 / oraz kolegi z pracy Bolesława Szemplińskiego Władysława Niepokajczyckiego urzędnika w Urzędzie Skarbowym w Radomiu. Rodzicami chrzestnymi Tadeusza byli Wiktor Szumański i Wanda Bystrzyńska. Tadeusz Szempliński nie żył długo: zmarł⁷² w Radomiu 08.05.1872 r. o godzinie 23. Zgon zgłosił w dniu 10.05.1871 r. ojciec, Bolesław Szempliński. w towarzystwie kolegi z pracy M. Krupińskiego / l. 34 /. Bolesław i Julia Szemplińscy mieli jeszcze⁷³ syna Stefana Macieja / 25.02.1872 ÷ 26.07.1964 /. Należy zwrócić uwagę, że pomiędzy datą urodzin Tadeusza i Stefana jest tylko 6 miesięcy różnicy. Wobec faktu, że data urodzenia Tadeusza jest datą pewną podejrzana wydaje się data urodzin Stefana Szemplińskiego. Można by podejrzewać, że w ciążę z Tadeuszem Szemplińskim zaszła jego późniejsza żona Kamilla co spowodowało rozwód Bolesława Szemplińskiego z Julią niedługo po urodzeniu Tadeusza. Wydaje się, że jest to przypuszczenie mylne; w znajdującym się w Krakowie grobowcu Stefana pochowany jest również Sebastian Bystrzyński; byłoby to chyba niemożliwe w takiej sytuacji. Oznacza to, że powyższa data urodzenia Stefana Szemplińskiego jest błędna albo był on wcześniakiem. Na tym etapie datę urodzin Stefana Szemplińskiego pozostawia się jako obowiązującą; sprawa ta jednakże wymaga szczegółowego zbadania. Julia Szemplińska zmarła w czasie porodu Stefana w 1872 r. i Bolesław Szempliński ożenił się po raz drugi.

Jego drugą żoną została Kamilla z domu Perzyńska urodzona ok. 1846 r. w Opocznie. Kamilla była córką, zamieszkałych w Opocznie Antoniego i Emilii z domu Bogatko małżonków Perzyńskich⁷⁴.

Bolesław i Kamilla Szemplińscy mieli 6 dzieci⁷⁵. Były to: Zygmunt / ok. 1876 ÷ 04.07.1934 /, Tadeusz Kazimierz / 21.08.1878 ÷ 1940 /, Mieczysław / 1882 ÷ 1957 / oraz Stanisław Jakub / 30.04.1885 ÷ 19.08.1941 /, Maria /1873 ÷ 1958/ , oraz z I żony Stefan Maciej / 25.02.1872 ÷ 26.07.1964/.

Bolesław Szempliński zmarł w 1918 r. w Warszawie i jest pochowany na Powązkach⁷⁶.

Kamilla Szemplińska zmarła 10.07.1930 r. w Lublinie⁷⁷ i tam jest pochowana.

Tadeusz Szempliński zamordowany w 1940 przez sowietów w Brześciu.

Stanisław Jakub zmarł w Lublinie i tam jest pochowany.

Maria Perzyńska z Szemplińskich zmarła w Warszawie i jest pochowana na Powązkach.

Stefan Maciej pochowany w Krakowie.

⁷⁰ Bolesław Szempliński i Julia Bystrzyńska - akt ślubu... - op.cit.

⁷¹ Tadeusz Fabian Janusz Szempliński - akt urodzenia - ASC Parafii Rzymskokatolickiej Pod Wezwaniem Świętego Jana w Radomiu, zesp. 156/0, poz. 406

⁷² Tadeusz Fabian Janusz Szempliński - akt zgonu - ASC Parafii Rzymskokatolickiej Pod Wezwaniem Świętego Jana w Radomiu, zesp. 156/0, poz. 174

⁷³ Portal Rodziny Szemplińskich... - op.cit.

⁷⁴ Kamilla Szemplińska - akt zgonu nr 184/1930/II - USC w Lublinie

⁷⁵ Portal Rodziny Szemplińskich... - op.cit.

⁷⁶ Portal Rodziny Szemplińskich... - op.cit.

⁷⁷ Kamilla Szemplińska - akt zgonu op.cit.

Akty ASC w Warszawie są dostępne pod adresem WWW.szukajwarchiwach.pl/X

Gdzie X jest adresem podanym przy każdym przodku:

Np. dla pozycji 1 będzie to: WWW.szukajwarchiwach.pl/72/1219/0/-/99/str/1/23/

1. ur Kazimierz s. Tadeusza ur 07.01.1899 ASC Wszystkich Świętych
72/1219/0/-/99/str/1/23/ obrazek 221.jpg , nr 879
2. ur Mayanna c. Adama ur. 13.09.1841, urzędnik 25 lat ASC Św. Krzyż,
72/158/0/-/15/str/1/20/ obrazek 194.jpg , nr 772
3. zg Kazimierz s. Józefa i Domiceli zg. 01.12.1851, miał 33 lata, malarz
72/158/0/-/25/str/1/73/ obrazek 724.jpg , nr 2007
4. zg Teodozja c. Józefa i Domiceli zm. 08.02.1857, wypr. zwłok 10.02.1857 na Powązki
72/158/0/-/30/str/1/63/ obrazek 628.jpg , nr 315
5. zg. Józef s. Andrzeja um. 1842, ASC Św. Jana Chrzciciela
72/161/0/-/17/str/1/29/ obrazek 285.jpg , nr 28
6. ślub Adam+ Marianna Witta ASC Św.Krzyż 19.03.1838
72/158/0/-/12/str/1/26/ obrazek 255.jpg , nr 46
7. ur Janina c. Tadeusza ur. 19.12.1903, ASC Św.Barbary, jest podpis Zygmunta
72/1214/0/-/81/ obrazek 1903, nr 1695
8. zg. Adam s. Józefa 13.05.1845 ASC Św.Krzyż
72/158/0/-/19/
9. ślub Bolesław+ Julia Bystrzyńska, ASC Pod Narodzeniem NMP
72/1217/0/ poz. 53
10. ur. Amelia c. Adama, ur 1839
11. zg. Kamilla, USC Lublin, nr 184/1930/II